

Η σπίθα είναι μία φωτιά εν αναμονή

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τα νέα τραγούδια του Αλκίνοου Ιωαννίδη στρέφονται, όπως λέει, και εναντίον του εαυτού του. «Ποτέ δεν θα έκραζα τόσο σκληρά κάποιον άλλον».

Ο Αλκίνοος Ιωαννίδης αφιερώνει τον καινούργιο του δίσκο σε όσους υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν τον τόπο τους και σε όσους εγκαταλείπονται από αυτόν. Εξ ου και ο τίτλος του: «Μικρή βαλίτσα». Όσες φορές κόντεψε να μεταναστεύσει, αναρωτήθηκε τι θα κρατούσε από τον τόπο του και τον εαυτό του. «Πώς πακετάρονται ο δρόμος, ο χρόνος και ο πόνος, όσα δηλαδή κάνουν τον καθένα μας αυτό που είναι; Ποια είναι τα απολύτως απαραίτητα; Αυτά που, για να χωρέσουν, πρέπει να αφαιρεθεί κάτι άλλο;».

Λέει πως όταν φεύγουν οι πρόσφυγες, συνήθως παίρνουν μαζί τους «τα στέφανα και τις φωτογραφίες τους». Εκείνος έκλεισε στη μικρή του αποσκευή τέσσερα νέα τραγούδια με έντονες αναφορές στο ρεμπέτικο, τον Τσιτσάνη, τον Βαμβακάρη αλλά και στον Νίκο Παπάζογλου. Ενορχηστρωμένα χωρίς έντεχνες φιοριτούρες, μόνο με μπουζούκι, κιθάρα και κοντραμπάσο. Μαζί και η «Χατζιδακιάδα». Οι ανέκδοτοι χιουμοριστικοί στίχοι που έγραψε ο Νίκος Γκάτσος για τον Μάνο Χατζιδάκι (ένα ανάλαφρο παιχνίδι λόγου και φιλίας), που ο Αλκίνοος μελοποίησε

πριν από καιρό. Καθώς και το ποίημα του πατέρα του Αντη Ιωαννίδη «Η μάνα μου το Πάσχα», που έντυσε μουσικά όταν ήταν 20χρονος φοιτητής.

Θα έπαιρνε επίσης μαζί του στιγμές του καιρού μας. «Μικρά κομμάτια μνήμης, τη θολή συνείδηση της τωρινής στιγμής και την προσμονή της μέρας που θα έρθει – κι ας μην έρθει». Κυρίως την ελπίδα: «Πάντα θα ξημερώνει!».

- Στο τραγούδι «Μικρή Βαλίτσα», που έδωσε τον τίτλο και στον δίσκο σας, διχάζεστε ανάμεσα στο να φύγετε και να μείνετε. Τι σας ωθούσε να φύγετε, τι σας έκανε να μείνετε;

- Ο δίσκος είναι αφιερωμένος «σε όσους αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τον τόπο τους και σε όσους εγκαταλείπονται από αυτόν». Οι λόγοι που μας έκαναν οικογενειακώς να ψάχνουμε σπίτια, δουλειές και σχολεία στο εξωτερικό, ήταν πρακτικοί και υπαρξιακοί. Οι ίδιοι λόγοι μας έκαναν τελικά να μείνουμε. Ανάμεσα σε πολλά άλλα, λογάριασα και τη νοσταλγία. Είναι δημιουργική δύναμη, την είδα συχνά να μεγαλουργεί στις ψυχές των αποδήμων. Όμως, μου φτάνει που νοστάλγησα πολύ την Κύπρο. Τη νοσταλγώ ακόμα περισσότερο όποτε την επισκέπτομαι και δεν τη βρίσκω εκεί. Πάντως, η σύγχρονη μετανάστευση για τους Δυτικούς (ή, έστω, τους σχεδόν Δυτικούς), δεν είναι όπως παλιά. Με τα αεροπλάνα και το Ιντερνετ, όλα είναι σχετικά κοντά. Ολο εδώ θα ήμουν πάλι. Εδώ είναι η δημιουργική μου παρέα μια ζωή, εδώ και οι περισσότεροι ακροατές που καταλαβαίνουν τι ακριβώς συζητάμε. Τέλος πάντων, τελικά μείναμε. Και το χαίρομαι αφάνταστα, κι ας φρικάρω καθημερινά. Το να φεύγει στα δύσκολα κάποιος ευνοημένος σαν εμένα, απλά επειδή μπορεί, είναι περίεργο. Θα μ' έβρισκαν τα γηρατειά μαραζωμένο. Κι όσο για τα παιδιά μου, είδα παιδάκια σε τριτοκοσμικές χώρες πολύ πιο χαρούμενα, καλλιεργημένα και ισορροπημένα από αυτά των «προηγμένων χωρών» και των γλυκών τροφών. Τα είδα να χαμογελούν ολόψυχα.

- Κακώς λοιπόν φεύγουν, όσοι φεύγουν;

- Όσοι φεύγουν, από ανάγκη ή όνειρο, πολύ καλά κάνουν και οφείλουν να φεύγουν χωρίς ενοχή. Χαίρομαι το φευγιό τους, τους ζηλεύω κι εύχομαι ολόψυχα γι' αυτούς. Εγώ δεν μπόρεσα.

Η μνήμη

- Και αν εν τέλει φύγετε, τι πολύτιμο θα πάρετε μαζί σας;

- Στον δίσκο έκλεισα σχεδόν όλα όσα θα έπαιρνα μαζί μου. Νιώθοντας ότι φεύγω, άκουγα μανιωδώς δημοτικά και ρεμπέτικα. Θα έπαιρνα λοιπόν τα λαϊκά μας

τραγούδια. Δηλαδή τη μνήμη, ώστε να μπορώ να έχω το ίδιο πρόσωπο σε ξένο καθρέφτη. Ετσι έγραψα τα τρία λαϊκά τραγούδια της Μικρής Βαλίτσας. Κανονικά λαϊκά, ακατέργαστα, χωρίς εντεχνιές και μοντερνιές. Θα έπαιρνα επίσης τα πρόσωπά μας, όπως είναι σήμερα, και την κατάσταση της χώρας, όπως τη ζούμε. Ετσι, έγραψα τραγούδια που καθρεφτίζουν το σήμερα, όπως το αντιλαμβάνομαι μέσα μου κι όπως το βλέπω στους συνανθρώπους μου. Μαζί, στρίμωξα και την ελπίδα για τη μέρα που θα 'ρθει.

Εκανα ό,τι καλύτερο με κόστος, χαρά, ψυχή

- Σε αρκετά από τα νέα σας τραγούδια, όπως στο «Η μέρα που θα 'ρθει» ή στο «Πάντα θα ξημερώνει», που γράψατε μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, δηλώνετε τη συμπαράστασή σας στους άστεγους, στους μετανάστες και στα θύματα του καιρού μας. Πρόκειται για ελπίδα ή πεποίθηση;

- Για να είμαι ειλικρινής, δεν δηλώνω συμπαράσταση σε κανέναν. Ούτε καταγγέλλω. Καταγράφω απλά το πρόσωπό μας, το υπέροχο και το φριχτό. Η συμπαράσταση, όταν δεν είναι πράξη και τρόπος ζωής, όταν μένει στα λόγια και στα τραγούδια, από τα οποία μάλιστα ζω, είναι ύποπτη.

- Από ποιους προσδοκάτε αυτή τη νέα μέρα και με ποιον τρόπο;

- Από μας. Κι ας μην έρθει στη διάρκεια της ζωής μας. Και πάλι εμείς θα είμαστε, όποτε κι αν έρθει. «Η μέρα που θα 'ρθει» δεν απαιτεί από κανέναν να πέσει σήμερα μαχόμενος με το ζόρι. Ζητάει να κρατήσουμε, ταπεινά και όχι ταπεινωμένα, μια σπίθα αναμμένη. Ζητάει καθημερινό αγώνα για αξιοπρέπεια, όραμα, αλληλεγγύη και συνεργασία. Να μας είναι αβάσταχτος ο κόσμος όπως είναι κι εμείς όπως είμαστε, και να κάνουμε κάτι γι' αυτό, κάθε στιγμή. Η σπίθα είναι μια πυρκαγιά εν αναμονή, ένα σύμπαν πριν από την έκρηξη.

- Από την άλλη μεριά, σαρκάζετε τους «κολλημένους» του λάιφσταϊλ, τους «χορτάτους», τους μικροαστούς, αλλά και τους βολεμένους της διανοήσης. Συλλαμβάνετε ποτέ τον εαυτό σας να βρίσκεται, έστω πρόσκαιρα, ανάμεσά τους;

- Μα, σε μένα αναφέρομαι. Ποτέ δεν θα έκραζα τόσο σκληρά κάποιον άλλον. Εξάλλου, είμαι υπερβολικά εγωιστής για να γράφω τραγούδια που μιλούν για τους άλλους.

- Υπάρχει, όμως, και μια ομάδα τραγουδιών, που αφορούν τις ερωτικές σχέσεις. Θεωρείτε ότι αυτά τα τραγούδια βρίσκονται στον αντίποδα των άλλων, των «πολιτικών»; Ή μήπως είναι με τον τρόπο τους κι αυτά

«πολιτικά»;

– Ο Χατζιδάκις εξέδωσε τον Μεγάλο Ερωτικό μεσούσης της χούντας. Ολοι τον κατηγορήσαν. Υπάρχει όμως πιο βαθιά πολιτική πράξη, ειδικά σε δύσκολες εποχές, από το να δίνεις τον καλύτερό σου εαυτό; Σίγουρα, η «Μικρή Βαλίτσα» δεν είναι ένας ερωτικός δίσκος, και πιθανότατα δεν είναι αριστούργημα. Έκανα όμως ό,τι καλύτερο μπορούσα, με κόστος, χαρά και ψυχή.

Πολιτική τοποθέτηση

Στη «Μικρή βαλίτσα», τον καινούργιο δίσκο του Αλκίνοου Ιωαννίδη, υπάρχει το τραγούδι «Πολιτική τοποθέτηση» σε μουσική και στίχους δικούς του:

Ρεύομαι σούσι κι ονειρεύομαι επανάσταση / καλοταϊσμένος περιμένω την
ανάσταση / είμαι γελοίος

Στο διαδίκτυο απαγγέλλω το κενό μου / είμαι μεγάλος στο μικρό δωμάτιό μου /
άδειος και κρύος

Στρίβω γωνία σαν μυρίσω χημικό / μου είν' αρκετό ν' αγανακτώ μ' αντηλιακό / μες
στην Πλατεία

Μεγαλουργώ στα λόγια κι από πράξη τίποτα / τι διαλέξεις, τι τσιγάρα, τι ποτά /
στα καφενεία

Στης Ρούμελης τ' άγιο Βουνό θέλω να βγω / μα ούτ' ανηφόρα δεν αντέχω ν' ανεβώ
/ σα βόδι έγινα

Είπα το Σύστημα να μην υπηρετήσω / έχω όμως δόσεις, πήρα δάνειο για να χτίσω /
σε Αθήνα κι Αίγινα

Μικρός ορκίστηκα τον κόσμο να αλλάξω / μα στα σαράντα μου είμαι ο κόσμος /
πού να ψάξω για τον ένοχο

Ρεύομαι σούσι κι ονειρεύομαι επανάσταση / Είμαι επιτάφιος, με προσπέρασε η
ανάσταση / και ελπίδα δεν έχω

Τα νέα τραγούδια του Αλκίνοου Ιωαννίδη θα ακουστούν από τις 31 του μηνός και για τέσσερα Παρασκευο-Σάββατα, στο Γυάλινο Μουσικό Θέατρο με εξαιρετικούς μουσικούς όπως οι: Γιώργος Καλούδης (τσέλο, λύρα), Μανόλης Πάππος (μπουζούκι, ούτι), Φώτης Σιώτας (βιολί, βιόλα), Δημήτρης Τσεκούρας (κοντραμπάσο).

ΓΙΩΤΑ ΣΥΚΚΑ

Πηγή: Έντυπη- kathimerini.gr